СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

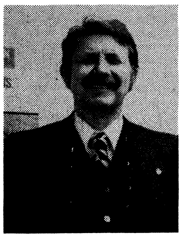
Пам'ятайте про Україну!

РІК XCIV. Ч. 50. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 17-го БЕРЕЗНЯ 1987 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 17, 1987 No. 50. VOL. XCIV.

УНС має нового координатора братської діяльности

Джерзі Сити, Н.Дж. — З днем 1-го березня 1987 року Екзекутива Українського Народного Союзу заанґажувала на працю координатора братської діяльности Андрія Воробця.

А. Воробець, що раніше жив в околицях Нюарку, перебував останні роки у Торонто, Канада, де був учителем середніх шкіл, як теж заступником учителя в початковій і середній школі. Він навчав німецьку та англійську мову, як другу мову учнів, англійську літературу та історію. Він також займався перекладами та працював при продажу нерухомостей.

В. Воробець

А. Воробець закінчив студії економіки в коледжі Сейнт Пітер'с в Джерзі Сиaround, а німецької мови ступнем маґістра в Міддлбирі коледжі у Вермонті.

У 1975 році перенісся на постійно до Торонта разом із дружиною Христиною. У подружжя Воробців є дві дочки, Наталка 12 років, і Марія 8 років.

Перебуваючи раніше в Ню Джерзі А. Воробець був активним членом церкви та хору св. Івана Хрестителя в Нюарку, де також належав до Пласту.

В Торонто був активним членом Пласт-прияту і батьківського комітету української католицької школи св. Димитрія.

Українець захищає П. Бюкенена

Левіттавн, Па. (О. Таромир). — Молодий професіоналіст Андрій Заплатинський — відомий вже українському громадянству зі своїх інформативних статтей в американському щоденнику „Повст Стандард" в Сиракюзах, Н.Й., — 17-го лютого ц.р. знову помістив довшу сміливу статтю п.н. „Бюкенен такий, як батьки-основники ЗСА".

Автор стверджує, що галаслива стаття редакції п.н. „Ми не терпимо Бюкенена" суперечить собі, коли впевняє, буцімно його палкі заклики зустрічаються з байдужістю загалу, а в дійсності рідко трапляється, щоб цей щоденник аж так пристрасно нападав на когось, як саме на нього. Редакційна характеристика П. Бюкенена це злоякісна карикатура саме тоді, коли престижевий журнал „Нюзвік" вирізнює його теплу особистість з почуттям гумору.

А. Заплатинський заявив, що любить і подивляє Бюкенена. Не зважаючи на те, що в ЗСА кожна ідеологія, зокрема з ґльобальним прицілом на дальшу мету, за вийнятком грошей, зустрічається з підозрінням, Бюкенен ідеологічно є консерватистом. Одиноким непростимим його гріхом уважають те, що не терпить дураків і недвозначно висловлює свої думки. Він фаворизує СДІ, допомогу контрас, кріпку оборону та кріпку президентуру, противиться неуточненим договорам перевірки зброєнь, виступає проти абортів, без контрольного велферу, опрогидує теорії пацифістів про моральну рівновагу; обидвох надпотуг і не вірить, що існування західніх демократій є ґарантоване.

Автор статті та мільйони американців вповні погоджуються з цими поглядами і не бачать, щоб вони різнилися з підходом до цих справ Роналда Реґена, Вілляма Баклі, Роберта Новака, або Джорджа Вилла.

Мідія підкреслюють, що Бюкенен має тільки одну протикомуністичну трубку, а направду діяпазон його зацікавлень є дуже широкий. Він живо включався в дискусію над реформою податків під кутом добра родини та збільшення податкових відтягнень для її членів, противиться теж зростові цін на оливу, щоб не спричинити інфляції. Більшість американців погоджується теж з Бюкененом, що батьки-основники ЗСА зовсім не мали на думці порнографії, коли редаґували перший додаток до Конституції.

Заклик Бюкенена відносно допомоги контрас, поміщений у „Вашінґтон Пост", це справжній шедевр, що силою своєї арґументації викликав гнів у лібералів. Дивовижним виглядає, що суспільних діячів з протикомуністичними переконаннями намагаються висміяти, немов яких вуличних проповідників, що стараються навернути прохожих до життя в чистоті, в дусі жертви і контемпляції.

Автор запитує: Коли комунізм зрікся державного терору, як методи вдержування політичної контролі? Чому Бюкенен мав би відмовитися від завзятої опозиції ленінській доктрині, коли вважається, що всі цивілізовані люди осуджують терористичну нацистську доктрину? А. Заплатинський підозріває, що причиною цієї настанови є те, що вона вимагає небагато відваги виступати проти мертвого й похороненого Третього Райху. Бюкенен пристрасно бореться проти тиранії, яка ще є дуже живою у світі і має зуби у виді нуклеарних ракет. Ліберали вдають, що єдина загроза для миру, соціяльної справедливости, расової гармонії та економічних можливостей йде від Бюкенена.

Коли П. Бюкенен для декого звучить, як зужита пластинка, то це тому, що правда хоч важка, але заслуговує на те, щоб її повторювати.

Філія УКУ у Філядельфії відкриває семестр

Дирекція Філії УКУ у Філядельфії подає до відома, що інавґурація весняного семестру на філії відбудеться у вівторок, 31-го березня, в год. 7:30 вечора.

Д-р Оксана Драй-Хмара Ашер виголосить цього вечора доповідь про українських неоклясиків — Зерова, Филиповича, Драй-Хмару — що їх 50 років тому знищив совєтський режим.

У програмі цього семестра заплявовано низку цікавих імпрез. Наприклад у вівторок, 7-го квітня доповідатиме на філії американський журналіст Марк Едвардс, член редакції журналу „Нешенель Джіоґрафік", який недавно був в Україні і написав обширну статтю про сучане життя українців.

Виступ Едвардса буде ілюстрований знімками і прозірками.

Додаткові інформації можна набути у Філії УКУ; 7911 Whitewood Rd. Philadelphia, Pa. 19117; tel.: (215) 635-1555.

ТОТАЛІТАРИЗМ Є ГОЛОВНОЮ НЕБЕЗПЕКОЮ ДЛЯ ВІЛЬНОГО СВІТУ

Ню Йорк. — Виступаючи на конференції Комітету стурбованих вчених (американська організація, яка виступає за нуклеарне роззброєння), заступник директора Російського дослідного центру Гарвардського університету професор Маршал Ґолдмен заявив, що американці повинні змінити своє неґативне ставлення до Совєтського Союзу, бо в цій країні відбуваються „позитивні зміни". М. Ґолдмен запропонував надати Совєтському Союзові статус фаворизованої держави в торгівлі, назвавши такий крок заохочувальною акцією.

На думку Ґолдмена, поправка Джексона-Ваніка, яка зв'язує торговельні пільги комуністичним країнам з їхньою іміґраційною політикою, відіграла свою позитивну ролю, але в даний час стала непродуктивною.

Поряд зі звільненням ряду дисидентів зі совєтських таборів і в'язниць, Ґолдмен нагадав про нові еміґраційні правила, прийняті недавно в СССР. Він заявив, що Міхаїл Ґорбачов повинен прискорити реформістський процес, якщо він не хоче допустити перетворення Совєтського Союзу в третьорядну державу.

З різким запереченням проти становища Ґолдмена виступили відомі совєтські еміґранти-правозахисники професори Юрій Орлов і Лєв Ґольдфарб.

Виступаючи на конференції у нюйоркській Академії Наук, Л. Ґольдфарб заявив: „У Совєтському Союзі нема ніякого процесу демократизації. Справжня демократизація значить знищення тоталітарної системи". Він схарактеризував зміни, що відбуваються в Совєтському Союзі як ослаблення репресій при безумовному збереженні тоталітарної системи. Основами совєтського суспільного ладу, за словами Ґольдфарба досі є „демократичний централізм" і однопартійна система. Всі рішення, як і колись, приймаються нагорі і вони є обов'язковими для всіх громадян, незалежно від того згідні вони з цим чи ні. „Поки зберігаються ці основні риси, ми можемо говорити лише про процес відносної лібералізації", — сказав Ґольдфарб.

Юрій Орлов порівняв теперішнє становище в Совєтському Союзі зі становищем в Італії, коли там був при владі Беніто Мусоліні. Коментуючи промову Міхаїла Ґорбачова на з'їзді профспілок, в якій совєтський лідер заявив, що профспілкові організації повинні захищати інтереси трудящих навіть наперекір бажанню адміністрації, Орлов заявив, що у фашистській Італії, де були націоналізовані всі підприємства, робітники все таки зберегли право на страйки.

Орлов назвав пропозицію Ґорбачова щодо проведення виборів з кількома кандидатами „проґресивною реґресією", додавши, що цей захід лише зміцнить комуністичну партію і тоталітарну систему.

На конференції виступив також румунський еміґрант-правозахисник Ніколас Телеман. „Не може бути нічого небезпечнішого для вільного світу, ніж ефективний тоталітаризм", — сказав він.

На місце сенатора Е. Зорінского призначений республіканець Д. Карнс

Лінкольн, Небраска. — Минулого тижня раптово помер на 59-му році життя сенатор-демократ з Небраски Едвард Зорінскі. За законами стейту наступник померлого сенатора призначається губернатором. Ні в кого не було сумніву що губернатор Небраски республіканка Кей Орр призначить на місце Е. Зорінского члена своєї партії.

Виступаючи у середу, 11-го березня, на пресовій конференції, губернатор К. Орр оголосила, що призначає на місце сен. Е. Зорінского 38-річного промисловця з Омаги республіканця Дейвида Карнса.

„Для мене це радісний день, — сказала К. Орр, — Дейвид і його родина є уособленням нашого стейту. Я дуже рада, що він прийняв мою пропозицію".

„Мені нелегко було прийняти це рішення, — сказав Д. Карнс. Можливо я не маю необхідних даних справжнього політичного діяча. Я скоріше є звичайним американцем, але губернатор вважає, що я зможу виконати доручену мені місію".

Карнс заявив, що займає консервативне становище у внутрішніх справах, але вважає себе „поміркованим" у зовнішній політиці. Новий сенатор заявив, що має намір добиватися переобрання в 1988 році.

Карнс займав пост віцепрезидента компанії Скулар, яка займалася гуртовою купівлею і продажем збіжжя. Він народився в Омазі і дістав диплом правника в місцевому університеті.

З призначенням Карнса на пост сенатора республіканці будуть мати 46 місць, демократи 54.

Р. Рудницький їде в турне

Янгставн, Огайо. — Відомий піяніст-віртуоз Роман Рудницький виїжджає у 10-денне турне до Англії, Еспанії і на острів Майорку, де матиме сім концертів.

Український піяніст виконуватиме фортепіянові твори відомого французького композитора Равеля, бо у 1987 році припадає 50-ліття його смерти. Р. Рудницький гратиме твори Равеля у двох концертах в місті Аліканте в Еспанії і на острові Майорка.

У середу, 4-го березня ц.р., Р. Рудницький виступав в університеті в Янгставні, на якому грав фортепіянові твори Равеля. Европейська поїздка Р. Рудницького триватиме від 20-го до 30-го березня ц.р.

ТЕРОРИСТИЧНІ ГРУПИ в Ливані, які тримають у закладі захоплених ними закладників різних національностей, погрозили, що вони розстріляють усіх французів, якщо президент Франції Франсуа Міттеран не пояснить чому Франція відновила доставу зброї до Іраку. Політичні спостерігачі припускають, що закладники перебувають в руках проіранських терористів, які не бажають, щоб французька модерна зброя дісталася в руки Іраку, проти якого веде війну аятолла Хомейні. В кінці минулого тижня президент Ф. Міттеран привітав розміщення сирійських і ливанських урядових військ в Ливані, зокрема в Бейруті і портовому місті Сидон, і ця заява французького президента була поміщена на передніх сторінках арабської преси.

Г. Коль був заприсяжений на канцлера

Бонн, Західня Німеччина. — В західньонімецькому Бундестаґу відбулося формальне голосування, в результаті якого були підтверджені повноваження канцлера Гельмута Коля на наступні чотири роки. За Г. Коля проголосували 253 депутати, проти — 225. Депутати показали високу партійну дисципліну. Всі християнські демократи і їх партнери, депутати Вільної Демократичної партії, схвалили кандидатуру Коля, а всі соціял-демократи і „зелені" голосували проти.

Голосування відбулося після того, як Коль оголосив про склад нового кабінету і зформулював основні принципи зовнішньої і внутрішньої політики свого уряду.

Своєрідною сенсацією при оголошенні складу нового кабінету міністрів була відмова прем'єр-міністра землі Баварії Франца-Йозефа Штрауса від міністерської течки. Штраус, який розраховував на значний успіх консерватистів у виборах 20-го січня, претендував на пост міністра закордонних справ, що його займав лідер вільних демократів Ганс Дітріх Геншер. Під час передвиборчої кампанії Штраус дозволив собі ряд різких зауважень проти Вільної Демократичної партії, обвинувативши її в лібералізмі і лівизні. Ображений Штраус відмовився від запропонованих йому постів заступника канцлера, міністра оборони, фінансів і внутрішніх справ.

Єдиною зміною в розподілі міністерських течок між партнерами з коаліції було призначення вільного демократа Юрґена Мелемана на пост міністра освіти.

Багато політичних спостерігачів пояснюють невдачу Штрауса його надто різким антикомуністичним становищем. Для Штрауса навіть часткове поліпшення відносин з країнами Східного бльоку було і залишається недопустимим.

Г. Геншер, навпаки, вважає, що треба всіма способами підтримувати кампанію лібералізації в совєтському суспільстві, яку проводить Міхаїл Ґорбачов.

Становище Геншера сприяло поліпшенню німецько-совєтських відносин, ускладнених висловлюваннями канцлера Коля, який порівняв Горбачова з міністром пропаґанди нацистської Німеччини Ґеббельсом і заявив про існування у Східній Німеччині концентраційних таборів.

У СВІТІ

КОМІСІЯ ПРАВ ЛЮДИНИ при Організації Об'єднаних Націй відкинула більшістю голосів скаргу З'єднаних Стейтів Америки, що режим Фіделя Кастра зовсім не поважає постанов ОН в ділянці прав людини. За відкиненням скарги ЗСА голосували переважно члени совєтського бльоку і представники країн так званого Третього світу. Ця сама комісія ОН відкинула скаргу Куби, що права індіян, чорних і пуерторіканців є систематично порушувані в ЗСА і що Адміністрація президента Роналда Реґена взагалі не звертає уваги на скарги згаданих груп. Делеґат з Індії заявив, що відкинення обидвох емоційних пропозицій вказує на те, що Комісія прав людини при ОН не хоче вводити елементів політики у свою працю.

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ справ Греції покликало до себе американського амбасадора Роберта Кіллея і вручило йому ногу протесту проти політики Адміністрації президента Роналда Реґена у відношенні до Греції. У ноті підкреслюється погіршення відносин між Грецією і ЗСА. Карльос Папуліяс, міністер закордонних справ в уряді прем'єр-міністра Андреаса Папандреу, особисто запротестував проти нових достав зброї й іншого військового матеріялу до Туреччини з поминенням Греції, на території якої також знаходяться американські воєнні бази. Політичні спостерігачі звертають увагу, що Туреччина у Північно-Атлантійському Оборонному Союзі (НАТО) має спеціяльне місце і значення з огляду на її сусідство із Совєтським Союзом, Іраном, Іраком і Сирією.

В КІНЦІ МИНУЛОГО тижня робітники 10-ох найбільших рафінерій нафти у Бразилії вийшли на страйк, вимагаючи підвишки платень і забезпечення на понад 70 відсотків. Президент Бразилії Хозе Сарні, наказав армії хоронити загрожені робітничими страйками підприємства, щоб забезпечити право на працю для тих робітників, які не погоджуються із закликом профспілки і не вийшли на страйк. Зараз після виступу президента на територію підприємств були введені військові частини, які перебрали охорону і контролю над фунціональністю державних рафінерій „Петробраз".

АМЕРИКАНСЬКІ ПРЕДСТАВНИКИ на переговорах в Женеві запропонували шість різних пропозицій перевірки, які мусять бути узгіднені ще перед підписанням договору між З'єднаними Стейтами Америки і Совєтським Союзом про відтягнення ракет середнього засягу з атомовими головками із Східньої, Центральної і Західньої Европи. Пропозиції Уряду ЗСА прочитав на зустрічі з представниками преси у Вашінґтоні речник Державного департаменту Чарлз Редман. Пропозиції включають перевірку ракетних баз, заводів і місць випробування ракет. Вже раніше представники совєтського уряду погодились на таку інспекцію, але домагалися такого ж права для совєтської сторони. Офіційні речники Адміністрації президента Роналда Реґена заявили, що перевірка є одною з найважливіших справ, яка мусить бути полагоджена і тому переговори в цій справі напевно затягнуться довше, як загально передбачалось. Віктор П. Карпов, представник совєтського „тіму" на переговорах, дораджує, щоб усі справи, які мають будь-яке відношення до ракет середнього засягу полагоджувати річночасно.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Швеції Стен Андерссон заявив, що його країна незабаром припинить всяку торгівлю з Південно-Африканською Республікою. Він також критикував Організацію Об'єднаних Націй, що вона не зуміла добитись прийняття резолюції, яка зобов'язувала б усі членські країни зменшити до мінімуму торгівлю і накладати економічні санкції у випадку потреби, поки удяр у Преторії не виречеться політики апартеїду. Він заповів, що швецький уряд вніс до парляменту спеціяльний законопроєкт в тій справі.

СОВЄТСЬКА ГАЗЕТА „Ізвєстія" накинулася з різкою критикою на щорічний звіт, що його президент Роналд Реґен надіслав Конґресові. У звіті висловлюється здогад, що Совєтський Союз активно займається підготовою на своїй території системи протиракетної оборони, тим самим порушуючи угоди 1972 року.

МАДЯРИ ТАКОЖ ДОМАГАЮТЬСЯ ДЕМОКРАТІЇ

Будапешт, Мадярщина. — Агентство Ассошіейтед Пресс інформує, що Мадярщина, використовуючи загальну ситуацію „відпруження", „демократизації" і „реформ", що їх поспішно почав вводити в життя совєтський лідер, генеральний секретар ЦК КПСС Міхаїл Ґорбачов, також домагається поширення демократичних свобід, в першу чергу свободи преси, вислову, зборів тощо та виведення совєтських військових ґарнізонів з її території.

В неділю, 15-го березня ц.р., понад 2,000 мадярів, переважно молодої інтеліґенції і студентів, влаштували в Будапешті першу, в атмосфері совєтської „гласності", політичну демонстрацію з національними прапорами і плякатами. Вони співали патріотичні пісні, скандували гасла і заклики дисидентів з вимогою більшої свободи, категорично, домагалися свобідної преси яка була б голосом народу, а не пропаґандивною трубою компартії і уряду. „Ми не будемо більше терпіти невільництва", скандували демонстранти гасло мадярського поета Сандора Петофі. Вони головно оплескували виступ дисидента Ґйорґі Ґадо, який пригадав молодим мадярам події з 1956 року, здушення танками мадярської революції, тодішнього прем'єра Імре Нодя, розстріляного совєтами і насильне здушення мадярської революції у якій загинуло кілька тисяч мадярських патріотів.

Офіційні мадярські чинники кажуть, що демонстрація не була влаштована ніким, вона була спонтанним маршем у яку поліція взагалі не встрявала і ніхто з прем'єр-міністрів не був заарештований. Очевидно, працівники державної служби безпеки фільмували демонстрантів і записували на магнітофонну стрічку виступи дисидентів, а самий похід пояснювали поліційні чинники, як відзначення річниці революції з 1848 року проти Австрії. Коли демонстранти наблизились до будинку парляменту, поліція вислала змоторизовані частини, які скерували марш в іншу сторону.

До демонстрантів по дорозі долучувались видатні мадяри, наприклад, письменник Мікльош Гарашті, Тібор Філіпп, який тісно пов'язаний з групою літераторів, що вже віддавна веде боротьбу за свободу слова, соціолог Оттілія Солт та багато інших.

Подібної антикомуністичної демонстрації небуло в Мадярщині від 1970 року Демонстранти поклали вінок під пам'ятником С. Петофі з написом: „Нарід має право на свободу; свобода для народу". Інший плякат закликав: „Не беріть мадярських вояків за кордон; виведіть закордонні війська з Мадярщини". Ще інші плякати домагалися віддачі Трансильвенії, якою тепер адмініструє Румунія.

Політичні спостерігачі і закордонні кореспонденти, акредитовані в Мадярщині, мали змогу спостерігати за перебігом демонстрації і робити фотознімки, без втручання поліції чи аґентів державної служби безпеки які раніше відбирали фотоапарати від закордонних репортерів. Виглядає, — кажуть спостерігачі, — що совєтська „гласність" поширюється на сателітні країни.

В АМЕРИЦІ

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ Конґресу ЗСА 230 голосами проти 196 прийняла рішення припинити надавати американську допомогу нікараґуанським партизанам до того часу, поки Адміністрація не відзвітує про те, куди пішли фонди, виділені повстанцям в минулому. Іншими словами, Палата відкликала своє власне рішення про виділення партизанам 100 мільйонів долярів, прийняте в червні минулого року. Рішення, прийняте Палатою Репрезентантів у середу, 11-го березня, свідчить про те, наскільки змінилася атмосфера у зв'язку з іранським скандалом. На даний момент партизани отримали 60 мільйонів долярів і мораторій був накладений на решту 40 мільйонів. Однак президент Роналд Реґен напевно накладе на резолюцію вето і демократи в Палаті Репрезентантів не зберуть потрібної кількости голосів, щоб добитися свого. Неясно, чи Сенат підтримає Палату Репрезентантів. Прихильники допомоги партизанам плянують „філібастер" і сподіваються взагалі похоронити резолюцію про припинення цієї допомоги. В будь-якому випадку Р. Реґен накладе вето і на сенатську резолюцію про замороження асиґнувань.

КОМІСІЯ ООН В СПРАВАХ прав людини відмовилася обговорювати порушення прав людини кастрівським режимом на Кубі. З вимогою обговорити існуючі на Кубі порядки виступила делеґація ЗСА. В американській резолюції містяться дані про переслідування вільнодумців, про знущання над ними в місцях ув'язнення, про те, що на Кубі є від 14 до 15 тисяч політичних в'язнів. Амбасадор ЗСА в ООН Вернон Волтерс, який прибув недавно в Женеву, сказав, що З'єднані Стейти настоюють на обговоренні порушень прав людини на Кубі. Американці привезли в Женеву колишніх в'язнів кубинських тюрем і таборів в надії, що комісія ООН вислухає їх.

КОЛИШНІЙ ЛІДЕР Демократичної партії нюйоркського Бронксу Стенлі Фрідман був засуджений на 12 років тюремного ув'язнення за хабарництво, ошуканство, змову з метою наживи та інші злочини. Йому також заборонено до кінця його днів займати виборчі посади. С. Фрідман та інші були замішані в скандалі, що почався у зв'язку з викриттям чинників міського відділу у справах боротьби з порушеннями правил паркування авт. В той же день, що і Фрідман, були засуджені колишній член міської ради і колишній адміністратор міського транспортового управління Майкл Лазар, колишній заступник начальника транспортного управління Лестер Шафран і колишній предсідник компанії Ситісорс Марвін Каплан.

МІСТО САН ФРАНСІСКО значно більше постраждало від підземних поштовхів під час землетрусу 1906 року, ніж офіційно вважалося впродовж восьми десятиріч, при чому справжній характер руйнувань, спричинених тоді, був свідомо фальсифікований тисячами домовласників, які позбулися своєї власності. Звичайно основним мотивом їхніх дій були користиві міркування. Історики дійшли висновку, що повідомлення про масові пожежі, які ніби були спричинені поштовхами і знищили значну частину міських будівель, перебільшені. Адже в той час забезпеченеві компанії як правило не відшкодовували шкод, спричинених землетрусом. Щоб добитися від компаній виплати грошей, домовласники обдурювали, переконуючи, що їхні будинки згоріли.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Японці критикують світове жидівство

Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Клайд Гейберман інформує у числі з 12-го березня ц.р., що тепер в Японії найбільш популярною особою серед письменників, твори якого дослівно розхоплюють, як тільки вони появляються, є Масамі Уно з Осаки, який переконаний, що теперішню економічну кризу і частинне безробіття в тій країні спричинили „міжнародні жидівські заговірники і їхній капітал".

Сотні тисяч японців вірять письменникові, який на цю тему написав вже дві книжки і чимало статтей в наукових журналах, у яких він доказує, що жиди стоять за кулісами всяких інтриґ", головно перехоплювання контролі у світового значення підприємствах, корпораціях і компаніях. Він каже, що, наприклад, у З'єднаних Стейтах Америки жидівський капітал контролює головні корпорації, такі, як Ай-Бі-Ем, Дженерал Моторс, Форд, Крайслер, Стандарт Ойл, Ексон і Ей-Ті енд Ті. „Америка є жидівською країною", — пише Уно, який переконаний, і це своє переконання передає молодим японцям своїми писаннями, що також тепер Японія стала прицілом „жидівського міжнародного капіталу". Вони, на його думку, знизили спершу вартість єни, платної японської валюти, яка у свою чергу спричинила інші економічні кризи в тому числі звільнення багатьох тисяч японських робітників.

Популярність М. Уно, яка з дня на день зростає, а його книжки видаються півмільйоновим накладом і на протязі кількох днів зчезають з полиць крамниць, турбують жидівських лідерів в Японії й ізраїльську амбасаду в Токіо, речники якої побоюються, що така систематична акція Уно і тих, що його підтримують, може збільшити хвилю антисемітизму в Японії і азійських країнах взагалі. Речник жидівства в Токіо заявив, що його турбують книжки і статті також інших авторів про жидів, які заповняють полиці книжкових підприємств. Між ними є також книжка під заголовком „Жидівський плян захоплення світу" і „Як читати приховану думку в жидівських протоколах".

Кореспондент „Ню Йорк Таймсу" пише, що ціле березневе число „Історичного Журналу", яким також користуються студенти в університетах, присвячене жидівській темі. У статті „Містерія Юдеї" говориться, що жиди стоять за кулісами Вотерґейтів, урядових скандалів, перекупства у компанії будови літаків Локгід, яка довела до кримінального засуду колишнього прем'єр-міністра Японії Какуеі Танаки. Деякі книжки, наприклад, „Таємниця жидівської сили і контролі над світом", написали відомі політичні діячі, а навіть колишні парляментаристи.

Письменник М. Уно називає себе християнином-фундаменталістом і головою центру дослідів Середнього Сходу в Осака. В інтерв'ю він заперечив, що він є антисемітом, а радше називає себе науковцем, який подає японському читачеві „об'єктивну правду" і освідомлює та перестерігає його перед загрозою. У виданнях Уно говориться навіть, що світове жидівство значно перебільшило жертви жидів знищених Гітлером.

Деякі японські вчені дораджують не прив'язувати уваги до писань Уно, але жидівська колонія в Японії все одно затурбована неґативним розвитком думки про світове жидівство, а ізраїльська амбасада внесла формальний протест проти такого роду писань.

Виходить, що жиди перетягають струну в різних ділянках життя і цим створюють своєрідний бумеранґ, тим разом в Японії.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони ЗСА Каспар Вайнберґер дав розпорядження, щоб Пентаґон обмежив свою співпрацю з Ізраїлем. Це стосується в першу чергу розвідувального і стратегічного співробітництва. Цей захід викликаний викриттям ізраїльського шпигуна Джонатана Полларда, засудженого недавно на довічне ув'язнення. Ізраїльські газети повідомляють, що К. Вайнберґер дав розпорядження почати стеження за ізраїльськими дипломатами в З'єднаних Стейтах Америки і за ізраїльськими військовиками, які приїжджають до Америки. Ізраїльські лідери заперечують висловлювання опозиції про те, що справа Дж. Полларда нанесла великої шкоди відносинам між Єрусалимом і Вашінґтоном. „Сьогодні рано ми прочитали заяву Білого Дому про те, що дружні відносини між нами не погіршилися в результаті цього болючого епізоду", — заявив прем'єр-міністер Їцак Шамір.

Михайло Кучер

ПРОБЛЕМА БУДУЧНОСТИ

Поглянути в майбутнє досить легко. Нема в тому жадної таємничости. Щоб знати майбутність не потрібно метафізики, ані ворожби. Досить сумлінно вивчити теперішність. Без доброго знання теперішньости не можна приготуватись до майбутнього та спробувати вплинути на нього.

Люди знають багато фактів, часто більше як їм потрібно і не завжди їх розуміють. Інакше кажучи — самого знання фактів ще не досить, треба їх розуміти. Це зокрема відноситься до СССР. Люди тепер вже знають багато фактів про Захід, але їх не розуміють.

Захід також знає досить фактів, і може при бажанні їх зрозуміти, але досі не хоче. А без зрозуміння совєтського суспільства, без його історичних тенденцій, не може бути достовірного наукового розуміння теперішньости.

Скептики можуть сказати, що знання мало для зміни історичного процесу, потрібна також сила.

Вже тепер відомо, що ані демократичний комунізм, ані комунізм з людським обличчям — неможливі і шукання якогось „третього шляху" — нереально.

У СССР є інформація про Захід, але вона своєрідна. І тут приходиться говорити про перспективи третьої світової війни і ролі Совєтського Союзу в долі Західньої Европи.

У західньому світі тепер зайняті виясненням того, хто хоче війни і чому, хто закликає до війни, хто бореться за мир і т. д. Хто може почати війну.

Усе це добрий матеріял для демагогії, для пропаґанди, для маскування, або й для нерозумної розваги.

Більш важливо вияснити хто сьогодні в світі має тенденцію до нової світової війни.

Виглядає на те, що Совєтський Союз не хоче війни, не хочуть війни і совєтські люди. Але це тільки частина правди, бо одночасно Совєтський Союз використовує свою теперішню велику силу озброєння для шантажу Заходу. СССР воліє покищо мирним способом дістати від Заходу, все, що хоче. Покищо Москва дає перевагу мирній перемозі над Західньою Европою. Це дуже вигідно, бо Совєтський Союз ще не готовий до війни.

Не можна на основі словесних ґарантій совєтських вождів будувати безпеку. Самим фактом свого існування і погроз цілому світові тих, хто зреалізував жовтневу революцію, Совєтський Союз, — це реальна можливість вибуху третьої світової війни. Совєтський Союз - це нова форма організації суспільного життя, комуністична. Це зразок для всіх народів світу. І вона — організація — досить успішно поширюється у світі. Очевидно Захід дещо робить для своєї оборони і ці невеличні спроби СССР розглядає як загрозу своєму існуванню.

Енергійне джерело історичного процесу нині знаходиться у Москві. Совєтський уряд готує своє суспільство до майбутньої боротьби. Зараз після закінчення Другої світової війни Совєтський Союз почав готування до третьої, Совєтський Союз це військовий табір, готовий до війни із „світовим імперіялізмом і капіталізмом", від якого отримує великі позички. Можна говорити багато, що Захід не збирається нападати на СССР, на що Москва відповідає — бо ще не готовий до перемоги і може дістати добру відсіч.

З внутрішніх законів совєтського суспільства витікає тенденція розповсюдження на цілу плянету свого способу життя. Для того совєтське керівництво використовує Захід у своїх інтересах, розслаблює і розкладає його суспільство та готується до остаточного розгрому. Дещо про це відомо на Заході, але дуже мало. Голосам осторогі, звичайно, не вірять, людей називають „панікерами", песимістами. Захід й досі вірить в можливість договоритися з Москвою.

У СССР й досі покутує ідея внутрішнього ворога, а в західньому світі Москва пропаґує та викликає антиамериканізм. Конфлікт уже не можна вирішити в користь Заходу, ані розладувати переговорами, умовами і гаслами. Кремль хоче відколоти Західню Европу від ЗСА, невтралізувати її та обернути проти Америки. Західній рух за мир корисний СССР, бо фактично служить послабленню позицій Заходу. Це — засіб мирної боротьби проти Заходу і підготов Совєтського Союзу до нової війни.

На Заході не бракує людей, які сподіваються, що їх участь в рухові за мир служить мирові у світі. Західній рух за мир ніяк не впливає на внутрішню і зовнішню політику Совєтського Союзу. Також на політику СССР не впливають страшні втрати за Другої світової війни.

Один швайцарський вчений вирахував, що за історичного часу за воєн загинуло: у XVII столітті 3 мільйони осіб, у XVIII сторіччі також три мільйони, у XIX сторіччі 5 мільйонів, у XX сторіччі 60 мільйонів.

За Першої світової війни Німеччина втратила вбитими 1.824.000 раненими 4.247.000 осіб.

На совєтському фронті за Другої світової війни Німеччина втратила 6.9 мільйона вояків. Вчені демографи підрахували, що в боях з німецькою армією совєтська армія втратила 27.7 мільйона. (Повідомлення І. Пісарєва, колишнього заступника начальника ЦСУ РСФСР). Совєтська пропаґанда призналася тільки до найбільше 20 мільйонів. Сюди не ввійшли загинулі від голоду за ленінґрадської бльокади. На фронті — в середньому — на одного вбитого німецького вояка приходило чотирьох совєтських.

Після XX З'їзду партії на Пленумі ЦК Жуков кинув в обличчя членів: „Ви разом із Сталіном гнали людей як худобу на заріз". За ті правдиві слова Жукова заслано на Урал якимось невеликим начальником.

Коли в Етіопії з голоду 1975 року загинуло 100,000 осіб, абісинці скинули Неґуса з трону. В СССР з голоду з вини Сталіна загинули мільйони людей, але тиран залишився при владі.

Непошану до життя людини совєтський уряд розповсюджує по цілому світі.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

Піяністи Ю. Осінчук і Т. Гриньків музикують разом

Навіть в американському, нюйоркському музичному сезоні, який охоплює щорічно ревію — перегляд найкращих піяністів світу (крім вершинних українських: поневолених), подибле музиколюб рідкісно фортепіянові концерти на чотири руки чи на два фортепіяни, себто, де двох піяністів виступають і грають разом. Та й світова оригінальна музична література не дуже багата в цьому напрямі. Тому концерт Юліяни Осінчук і Томи Гринькова, 21-го лютого, в Українському інституті є у нас справжньою музичною рідкістю. Бо це і нелегке діло знайти та підібрати в нас відповідні речі до виконання. Уже давніше мали ми нагоду і приємність послухати в Ню Йорку фортепіянової гри на чотири руки на виступах наших піяністів із Канади, Люби і Іринея Жуків.

Коли йшлося про добір творів у цьому концерті, то справа представлялася зовсім гарно. Воно ще краще було б, коли б дата народження і смерти композитора Федора Якименка, що його в англійській програмі, за російсько-французьким шабльоном, названо Акименком, була заподана правдиво. Цей талановитий композитор нашому загалові маловідомий. Він рідний брат композитора Якова Степового (псевдонім), народжений 1876 року в Харкові, помер 1945 року в Парижі (не 1853-1909). Очевидно, коли молода людина, що побувала на концерті, скаже вдома батькам, що чула музику Акименка, а може і Ейкименка, то це не буде дуже доцільна і корисна пропаганда українській культурі. А це тому, що і тут знову не доставало української — хай і машинописної тільки програмки, де ім'я цього композитора таки мусіло б бути заподане, як: Якименко. Оце майже ідеальний приклад, як потрібна українська програмка на таких концертах. Теж, мабуть, переочено в цій програмці дати народження і смерти при іменах таких наших музикотворців, як М. Лисенко і Л. Ревуцький. При інших такі дати були.

Концерт розпочато радше скромною, проте дуже сприємливою, двочастинною „Сонатіною" нашого сеньйора музикознавців і композиторів Василя Витвицького. Хоча так, як і речі хоч би Косенка, ця композиція не пов'язана безпосередньо з народнопісенним мелосом, проте прозвучала вона, як хорал близький кожному з нас. Одною з найцінніших прикмет цього виступу, було виконання творів, саме згаданого і ціненого, головно у Франції, композитора Ф. Якименка „Ідилічні картини" („Tableaux idyllique") тв. 62 і пізніше „Шість українських мелодій", тв. 71. Це справді принадні композиції, складені з п'яти чи шести коротких образків, сповнених щирої української задушевности та забарвлення тонкої дисонантности. З першої композиції найбільше подобались „Вальс" і кінцевий „Романс". З другої — усі, це ж бо наші народні пісні розцвічені барвистою призмою індивідуальности композитора.

Сучасно музично скомпонований „Бій з печеніґами" на два фортепіяни з нещодавньої опери Г. Майбороди „Ярослав Мудрий", де Юліяна грала перший, а Тома другий фортепіян приніс зі собою справжні бойові спалахи і піднесений настрій. Таке ж хвилююче і досконале враження вчинила увертюра до опери Лисенка-Ревуцького „Тарас Бульба" в обробці на два фортепіяни А. Коломийця. Тут обоє мистців мали повну нагоду похизуватись жаром своїх мистецьких темпераментів і розгоном віртуозности. Знамените фортіссімо буяло.

В кульмінаційній, довжелезній точці „Мазепа" Ліста, де Гриньків грав перший фортепіян, Осінчук-другий, піяністи діпяли найвищого мистецького піднесення. Публіка з видимим зосередженням і зацікавленням слухала цієї високодраматичної, музичної розповіді, де, як технічна, так і інтерпретаційна сторінка композиції була відтворена в повному блиску і чарі.

За густі і щирі оплески признання та китички цвітів для мистців вечора від найменшого учня Гринькова, почули слухачі, як наддаток коломийковий, хвацький танець з твору давнього, польського композитора-піяніста, Юлія Зарембського, уродженця України (Житомир, 1854-1885), „Галицькі танки".

За перекуською, вином і розмовою, гості мали ще і нагоду — може дехто вже і другий раз — оглянути відому виставку гарних чорнобілих світлин нашого Музею у залях Інституту. Є це цікаве і болючо-трагічне представлення знищених Москвою українських церков-пам'ятників нашої столиці, Києва.

Володимир Жила

20-РІЧЧЯ ПРЕЗИДЕНТУРИ МИКОЛИ ЛІВИЦЬКОГО

Успіх майже кожного політика вирішується його вмінням плянувати й практично діяти. Вивчаючи життя у всіх його проявах, він старається його пізнати й збагнути своє місце та ролю в ньому. А сприймаючи критично свої успіхи чи невдачі, він часто зізнається, що працювати з народом і для народу — справа нелегка. Така праця вимагає знання, такту, вміння співпраці, а, найосновніше, кожночасної готовости проаналізувати пройдений шлях, щоб визначити й здійснити нові завдання, які ставить сьогодення.

До таких політиків у нашому середовищі належить Микола Лівицький, щасливе 20-річчя якого на пості Президента Української Народньої Республіки в екзилі відзначаємо сьогодні. Для Миколи Лівицького велике значення в його роботі мають національно-політичні чинники, що визначають обличчя нашої дійсности та спрямовують його працювати активно й заглиблено. Щоб любити свій нарід, боліти за його долю, президент Лівицький вважає, треба насамперед знати його життя, заглибитися у нього, вивчити його підвалини, конфлікти, перспективи, а тількищо тоді виробляти свій індивідуальний стиль праці й розгортати політичну діяльність. Це його чітка й ясна настанова для здійснення якої він працює. Він свідомий, що збереження Державного Центру УНР в екзилі обумовлюється перш за все політичними потребами українського народу. Адже, як він пише в одній з своїх книг — це „доказ того, що Україна і український народ не скапітулювали перед ворогом і продовжують свою боротьбу не як якась опозиція супроти комуністичного режиму в Україні", а через свій леґітимний уряд, що перебуває закордоном і домагається не полегшень для українського народу, а „усунення чужоземної окупації і відновлення цілковитої суверенности української держави, Української Народної Республіки".

У такому дусі й стилі написані сотні статтей і промов нашого Президента. Тут, напр., зацитуємо кілька уривків з його промови на історичній Шостій Сесії УНРади (18-го - 20-го березня 1967 року), що проходила в ювілейному році 50-ліття Української Національної Революції та в році інтенсивного готування до Першого Конґресу Вільних Українців. На цій сесії вибрано Миколу Лівицького Президентом УНР в екзилі й доручено йому найбільшу відповідальність в нашому національно-політичному житті. По двадцяти роках праці, хочемо щиро ствердити, що він беззастережно дотримується своїх обов'язків і виконує їх відповідально.

І так на відкритті Шостої Сесії, він говорив: „Ми не повинні заколисувати себе ілюзіями про можливість якихось полегшень під сучасним режимом, про можливість його еволюції. Навпаки, ми повинні усвідомлювати собі, в якій небезпечній ситуації знаходиться, саме тепер, український і інші неросійські народи Совєтського Союзу.

„Коли говорю про небезпечність ситуації в Україні або про несприятливу міжнародну коньюнктуру, то це зовсім не означає, що ми маємо вважати справу визволення України і інших народів за безнадійну. Наше визволення прийде шляхом наростання і, в кінцевому результаті, остаточного дозрівання тих нових масових процесів всенародного спротиву проти режиму насильства й визиску, що панує в совєтській імперії — процесів, які відбуваються серед усіх поневолених неросійських народів, і які неминуче ведуть до падіння останнього в світі колоніяльно-імперіялістичного режиму.

„Але доки наш народ перебуває в неволі, доти великі і відповідальні завдання будуть лежати на нас, на українцях, які перебувають поза межами совєтсько-московської тиранії. Ми маємо бути дійсними репрезентантами і речниками справді вільної української науки, вільної літератури, вільного мистецтва і, найосновніше, вільних прагнень українського народу до свободи і незалежности. Цим ми справді допоможемо нашому народові і отому наростанню і остаточному дозріванню згаданих внутрішніх процесів спротиву всередині Совєтського Союзу.

(Закінчення на стор. 3)

ПРЕЗИДЕНТ КЕНІЇ ДЕНІЄЛЬ арап Мої зустрівся в четвер, 12-го березня ц.р., з президентом Роналдом Реґеном у Вашінґтоні і закликав його, щоб З'єднані Стейти Америки повели більш рішучу політику проти припинення політики апартеїду в Південно-Африканській Республіці. Поінформовані особи у Вашінґтоні заявили, що обидва, Реґен і Мої, порушували також інші справи міжнародної політики, а потім відповідали обидва на питання кореспондентів.

ДО СУЧАСНОГО СТАНОВИЩА В УКРАЇНІ І В ДІЯСПОРІ

(Заява Закордонного Представництва УГВР)

I

(Пресова служба ЗП УГВР) — 1. У березні цього року сповняється сімдесят років від початку української національно-демократичної революції на Наддніпрянській Україні, що привела до створення Української Народної Республіки (УНР). Від часу ліквідації козацької держави при кінці XVIII століття, Україна вперше в 1918 році появилася на політичних картах світу як самостійна держава і за цю державну самостійність вела збройну боротьбу в наступних чотирьох роках. Упадок УНР був результатом з одного боку переважаючих сил ворогів, з — другого, власних слабостей, спричинених довголітнім поневоленням царською Росією та іншими сусідніми державами.

2. Втрата державної самостійности не припинила визвольної боротьби українського народу. Він продовжує її безперервно протягом десятиліть у різних формах, зокрема в галузі культури, науки, літератури, мови, народного господарства, в обороні своєї віри і засобами революційної боротьби. Під час Другої світової війни і кілька років після неї найтиповішим виразником боротьби українського народу була Організація Українських Націоналістів і Українська Повстанська Армія, а в останніх трьох десятиліттях реперезентантом прагнень українського народу стали окремі діячі культури та інших суспільних верств і різні формації організованого українського руху опору, такі як Українська Робітничо-Селянська Спілка, Український Національний Фронт, Український Національний Комітет, Український Патріотичний Рух, Український Національно-Визвольний Рух, Українська Гельсінська Група та інші.

3. Сьогодні владу в Україні має Москва і призначені нею наставники. Українці позбавлені не тільки своєї самостійности, але також основних політичних і людських прав у накиненій їм комуністично-тоталітарній казармі. Життєвий стандарт громадян України є низький в результаті грабункової економічної політики імперського центру. Безвідповідальна господарка московських керівників привела до чорнобильської катастрофи. Ведеться засекречена дискримінація українців у призначуванні на керівні пости в культурі, науці, в засобах масової інформації, в адміністрації, в допущенні до научних закладів. Систематично посилюється русифікація усіх галузей життя. Російські комуністи пляново гальмують розвиток культури, ізолюють Україну від стороннього світу. Учасники українського руху опору, видатні діячі культури відбувають найжорстокіші кари ув'язнення, а за останні три роки чотири з них — Юрій Литвин, Олексій Тихий, Валерій Марченко, Василь Стус — заплатили життям за свої переконання.

Наступ російських комуністів проти українського народу ведеться також засобами психологічної війни. Вони намагаються вбити в ньому віру в саму ідею державної незалежности України, накинути йому розкладницькі теорії про здогадну безперспективність боротьби за самостійну державу, про неспроможність існування України без Росії. Щоб досягти своєї мети, вони фальшують історію і всупереч історичній правді накидають українському народові, зокрема молодим поколінням, теорії про т. зв. благородний вплив Росії на Україну, а водночас ширять наклепи на визвольну боротьбу українського народу і його провідні постаті. Такі деструктивні погляди вони пробують поширювати також серед української діяспору.

4. Сучасне становище України слід розглядати на тлі внутрішньої ситуації в СССР, а також відношення до неї інших народів світу, зокрема неросійських народів СССР. Совєтський Союз є могутньою поліційною внутрішньої державою і агресивною імперією, але він має також чимало своїх слабостей. Передусім — це крах доктрини марксизму-ленінізму, яка у свій час давала московським комуністам в самому СССР і поза ним серпанок леґітимности як багатонаціональній державі, яка буцім то успішно розв'язала міжнаціональні, соціяльні та економічні проблеми сучасного суспільства і може служиви прикладом для інших. Цей міт давно здемаскований. Багата в природні ресурси і мільйони населення держава, яка після сімдесят років свого існування не може забезпечити харчами своїх громадян, яка мусить жити на позичках від капіталістів, яка є повна соціяльних і національних протиріч — не може нікому служити прикладом. Вона також не може дотримувати кроку розвиненим країнам Західньої Европи, ЗСА і Японії, отже мусить відставати.

Цією відсталістю і намаганням її усунути та водночас тиском мас, їх домаганнями вищого життєвого стандарту і вслід за тим політичних, національних і релігійних свобод можна пояснити започаткування тепер розголошуваних у світі реформ Горбачова. Їх метою є також створити на Заході фальшиву ілюзію про здогадну справжню демократизацію в СССР, відвернути увагу від традиційної мети комуністичної диктатури і московського імперіялізму.

Традиційною слабістю СССР є поневолені Москвою неросійські народи. Це водночас фактор, який сприяє визвольній боротьбі українського народу. Це насамперед самостійницькі і антикомуністичні процеси, що проходять в сателітських країнах, передусім у Польщі, де місцевим комуністичним бюрократам і їхнім московським протекторам поставив загороду масовий визвольний рух солідарности польського народу і в Афганістані, де під ударами збройних сил афганського народу провалюється воєнна авантюра російських імперіялістів: це також наростання демократичної опозиції в Чехо-Словаччині і Мадярщині, де місцеві комуністи втримуються при владі тільки завдяки Москві. А в самому СССР боротьба неросійських народів спрямовується головним чином проти русифікаційної політики Москви, проти насаджування російських і зрусифікованих бюрократів у характері начальників у їхніх союзних республіках, проти расистських теорій вищости росіян, проти економічної експлуатації тощо. Найяскравіше цей спалах проти великодержавного насильства виявився останньо в Казахстані, подібні явища мали місце в Узбекістані, відома є національна самооборона кавказьких і балтицьких народів. Зрушення в громадській думці має місце в Білорусі, а в Україні сильнішають голоси проти національної дискримінації і за рівноправність української мови, культури, історичних дослідів та інші.

(Продовження буде)

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики домів.

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені
ROCKEFELLER CENTER
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі
105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111

Американці в Обороні Людських Прав в Україні і Український Крайовий Дослідний Центр та Інформативна мережа — АНЧЕЙН

улаштовують

ГРОМАДСЬКІ ЗУСТРІЧІ

на тему

ОБОРОНА ЛЮДСЬКИХ ПРАВ
СУД ДЕМ'ЯНЮКА В ІЗРАЇЛІ
ДІЇ ПРОТИ ЗНЕСЛАВЛЮВАННЯ УКРАЇНЦІВ

Ню Йорк, неділя, 22-го березня, 2-га год. по пол.
Заля Спортового Клюбу УСК,
122 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й.

Дітройт, субота, 28-го березня, 7-ма год. веч.
Заля школи Непорочного Зачаття,
Вестбрук вул., Воррен, Миш.

Баффало, неділя, 5-го квітня, 4-та год. по пол.
Заля Українського Народного Дому
205 Мілітари Рд., Баффало, Н. Й.

Промовці:

Божена Ольшанівська — голова АОЛПУ

д-р Богдан Витвицький — письменник, адвокат, громадський діяч

Аніса Савицька — провідник інформаційної служби „АНЧЕЙН"

ЛЮТИЙ-БЕРЕЗЕНЬ — ЗБІРКА УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДСЬКОГО ФОНДУ 1987

Достойні Громадяни — Українці в ЗСА

Жорстокі переслідування і великі втрати, що їх зазнає наш нарід в Україні, включно із жахливими наслідками радіяції, після ядрової катастрофи в Чорнобилі, а тут неперебірчива кампанія ворожих нам сил, знеславлювання нашого імени, обвинувачування у мнимих воєнних злочинах, вимагають від нас консолідації усіх наших національних сил протидіяти проти тих наклепів.

В обличчі такої невідрадної ситуації УАКРада завжди обстоювала необхідність одної сильної центральної репрезентації українців в ЗСА і змагала до реалізації цього задуму. На жаль, не з вини УАКРади, ці намагання покищо безуспішні.

УАКРада розглянула можливості створення, на взір Канади, спеціяльного комітету, який мав би зайнятися збіркою матеріялів і заанґажуванням відповідних сил з метою опрацювати аналізу поселення українців в ЗСА та його опублікувати.

УАКРада співпрацювала в акції видання Департаментом Освіти Стейту Ню Йорк і Стейтового Університету 3-го тому про народовбивство-ґеноцид, у якому подано матеріяли про Великий голод в Україні, що має бути включений у навчальну програму в школах стейту Ню Йорк.

Екзекутива УАКР бере активну участь у Крайовому Комітеті 1000-ліття Хрещення України.

У зовнішньо-політичних справах Екзекутива продовжувала зв'язки із урядовими чинниками і не-державними (етнічними) організаціями і підтримувала ті акції державної політики, що були на користь поневолених большевиками народів, а передусім України.

Екзекутива інтервеніювала у справі консуляту в Києві і підтримувала акції Української Гельксінкської Групи, а представник УАКР бр. участь у Конференції Співробітництва і Безпеки, що відбулася у Відні в листопаді 1986 р., входячи у склад делеґації СКВУ.

Щоб уможливити УАКРаді вив'язуватися надалі із тих завдань і їх здійснити, а також із фінансових зобов'язань супроти СКВУ, що виносять річно 37.500 дол., Екзекутива, дякуючи усім жертводавцям за підтримку в минулому, звертається з проханням до громадянства продовжувати встановлений три роки тому Український Громадський Фонд для покриття бюджету витрат, зв'язаних із її діяльністю.

Внески Фонду такі:

250.00 дол. від Крайових Організацій,
50.00 дол. від їх відділів,
25.00 дол. від осіб, що заробітково працюють,
15.00 дол. від пенсіонерів,
5.00 дол. від студентів.

Просимо в міру можливостей не обмежуватися до цих мінімальних сум. Чеки виставляти на: Ukrainian American Coordinating Council і висилати на адресу:

UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL

142 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Екзекутива УАКРади

Просфора 1-го Відділу СУА в Ню Йорку

Сходяться, мов збігаються, члени. Сьогодні 1-го лютого 1987 року відбудеться традиційна просфора. Гамірно, весело в домівці, чути побажання, жарти, жваві кроки. Усміхнені членки закінчують розставлення столів. Добігає час. На головному столі пишається колач, а в ньому заткнена свічка. Не одній із нас цей образ навіяв спогад з рідної хати. Втихає управа і почесні членкині зайняли місця за головним столом. Голова Л. Маґун засвітила свічку і цим започаткувала святкування. Попросила встати і заколядувати „Бог Предвічний", потім привітала Л. Гой, голову нюйоркської Округи, почесних членкинь, гостей і членкинь та побажала здоров'я в новому році, щастя. Гарні традиційні побажання створили святковий настрій. Проводити програмою попросила І. Мачай культурно-освітню референтку. Вона відчитала вступне слово про Різдво, в якому чітко насвітлено переслідування Церкви і народу. Син членкині С. Федюк гарно продеклямував вірш „Різдво". Атракцією був виступ трирічної Л. Гурин, внучки голови. Вона відспівала „Бог Предвічний" і пісеньку „Падає сніжок". На закінчення програми Н. Мітрінґа з глибоким відчуттям прочитала вірш власного пера „Різдвяна Ніч" — („серце, залляте кров'ю у Вифлиєм несім , благаймо України образ, чистий зберегти у нім".

Запах традиційних страв розніссся по залі. Голова підняла частинку просфори і побажала всім добра, радости, взаємної любови, здоров'я й обильних Божих ласк. Зворушені моментом, хвилиною всі з просфорою в руці висловлювали одні одним побажання. Господарчі референтки Д. Кріль, О. Кузьмин, А. Кусрірчук при співпраці Н. Валько П. Сусь, М. Філевич частували гостей традиційними стравами. Під час прийняття П. Сусь прочитала з „Лиса Микити" гумореску „Проблеми". Відтак Г. Сєрант ніжно тепло повінцювала, члени і гості щедро відгукнулися. Опісля голова відчитала подяку і побажання з Бразилії і Польщі. Святочний настрій підсилювали колядки. Серпанок ночі накриває землю. Втихає в домівці. Залишається теплий милий спомин.

Думки, які наводить річне свято, будуть невідсутним другом у дорозі додому.

Слід, ще згадати. що страви праготували членки Першого Відділу СУА і за це їм щира від душі подяка.

Наталія Мітрінґа

УВАГА! *УВАГА!*

ВІДДІЛИ УНСоюзу ОКРУГИ ФІЛЯДЕЛЬФІЯ!
Правильна дата
РІЧНИХ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ
є НЕДІЛЯ, 29-го БЕРЕЗНЯ 1987.

Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу Філядельфійської Округи

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

вудбудуться

у неділю, 29-го березня 1987 р., о год. 2-ій по пол.
в залі Дому Округи у Філядельфії, Па.
при 5004 Н. Олд Йорк Рд.

До участи в зборах є запрошені члени Окружної Управи, всі Відділові урядовці і конвенційні делеґати наступних Відділів:

10, 32, 45, 62, 83, 95, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 162, 163, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 269, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 397, 422, 424, 430 і 479

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Вибір Номінаційної Комісії
4. Відчитання протоколу з попередніх зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами
7. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1987 р.
9. Доповідь ВОЛОДИМИРА СОХАНА, головного секретаря УНС
10. Запити до представника Екзекутиви
11. Схвалення пляну праці на 1987 р.
12. Різні справи й закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Володимир Сохан, головний секретар УНС
Степан Гавриш, головний контролер УНС
Василь Пастушок, головний радний УНС

По нарадах буде перекуска-гостина для учасників зборів.

За Окружну Управу:

Петро Тарнавський, голова — **Дмитро Федорійчук,** секретар

82-ий Відділ СУА в Ню Йорку, Н. Й.

запрошує на **ДОПОВІДЬ**

Д-ра Романа Осінчука

„Україна по катастрофі в Чорнобилі"

(Жертви в людях і шкоди в народньому здоров'ї)

Неділя, 22-го березня 1987 р., год. 1:30 по пол.
Заля — домівка СУА, 108 Друга Авеню, **Ню Йорк, Н. Й.**

„ВАКАЦІЇ НА ЛЕМКІВЩИНІ"

від 2-го — 16-го липня 1987 р.

Нагода побачити наші гори та пізнати українську громаду в Польщі.

В ПРОГРАМІ:

1. Два дні на X-ім Українськім Фестивалі в Сопоті
2. Два дні у Варшаві
3. Тура по цілій Лемківщині

Приблизна ціна $1290.00, покриває все.
Резервуйте місця, телефонічно, листовно

в УКРАЇНСЬКІМ БЮРІ ПОДОРОЖЕЙ

FIL'S TRAVEL AGENCY

1828 — 3rd Avenue, Watervliet, N.Y. 12189
Tel.: (518) 274-5242

ЗА ЦІНУ ВОЛІ Й СВОБОДИ...

В СКОРОМУ ЧАСІ, НАШ БРАТ У ХРИСТІ, ЧЛЕН УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ, ІВАН ДЕМ'ЯНЮК СТАНЕ ДО ОСТАТОЧНОЇ БИТВИ ЗА ПРАВО ЖИТИ!!!

ЯК БАГАТО ІЗ ВАС, І. ДЕМ'ЯНЮК ПЕРЕЖИВ У РІЗНИХ ЧАСАХ І СИТУАЦІЯХ, ТЯЖКІ ПРОБИ Й ПЕРЕСЛІДУВАННЯ:

ВІН ПЕРЕЖИВ ШТУЧНИЙ ГОЛОД В УКРАЇНІ...
ВІН ПЕРЕЖИВ НІМЕЦЬКИЙ ПОЛОН І II-ГУ СВІТОВУ ВІЙНУ...
ВІН ПЕРЕЖИВ ЧАСИ РЕПАТРІЯЦІЇ В ЕВРОПІ...
ВІН ПЕРЕЖИВ ОСТАННЮ ДЕКАДУ ПЕРЕСЛІДУВАНЬ СУДОВИХ ПРОЦЕСІВ...

МИ ВІРИМО, ЩО ЙОГО ПРОВИНОЮ Є ТЕ, ЩО ВІН ЩЕ ЖИВЕ!...

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ - ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANJUK DEFENSE FUND
P.O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

ТІЛЬКИ РОДИНА І ЦЕРКВИ УПОВНОВАЖЕНІ ДО СПРАВ ЗБІРКИ ФОНДІВ У ЗСА.

У Ню Гейвені вшанували пам'ять Патріярха

У неділю, 22-го лютого ц. р. Товариство за Патріярхат у Ню Гейвені, Конн., вшанувало пам'ять бл. Патріярха Йосифа Службою Божою і Панахидою, яку відправив отець Р. Ґолемба

Потім парафіяни зійшлись у залі, де відбулись поминальні сходини покійного Патріярха. Отець Р. Ґолемба перевів молитву „Отче наш". Інж. М. Троян, голова Товариства, представив доповідачів: інж. Ігоря і Рому Гайдів, активних у патріярхальному русі, які загостили до нас

Рома Гайда говорила про заслуги покійного Патріярха Йосифа. Між іншим, щоб ми були його послідовниками, мусимо жити його ідеалами і активно включитися в церковне життя.

Омелян Марків, студент, віддеклямував з чуттям вірш Анни Руди „Чиста любов".

Відтак інж. Троян попросив інж. І. Гайду до слова, який говорив на актуальні теми, про наші справи в Англії і в Польщі і про те, що тепер діється в Римі та що восени має відбутися конґрес мирян у цьому місті.

На кінець присутні давали питання, на які інж. Гайда старався якнайкраще відповісти.

Цю урочистість закінчено молитвою „Богородице Діво", яку перевів о. Р. Ґолемба.

Орися Марків

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Ютика-Сиракюзи, Н. Й.

повідомляє, що

в неділю, 22 березня 1987 р., о год. 1-ій по пол.
в залі Українського Народного Дому
1317 West Fayette Street, SYRACUSE, N.Y.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС ЮТИЦЬКО-СИРАКЮЗЬКОЇ ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір президії
3. Вибір Номінаційної Комісії
4. Відчитання протоколу з попередніх загальних зборів і його прийняття
5. Звіти членів Управи: голови, секретаря і касира
6. Звіт Контрольної Комісії
7. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1987 рік
9. Доповідь ВОЛОДИМИРА КВАСА, головного радного УНСоюзу
10. Дискусія
11. Затвердження пляну праці на біжучий 1987 рік
12. Внески, запити і закриття зборів

До участи в зборах зобов'язані члени Окружної Управи, предсідники, секретарі, касири, конвенційні делеґати та інші урядовці відділових Управ, а саме:

21, 38, 39, 58, 121, 192, 202, 215, 263, 271, 283, 317, 330 і 484

У зборах візьме участь

Володимир Квас, головний радний УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Іван Чомко *почесний голова* — **Володимир Запаранюк** *почесний голова*

д-р Іван Гвозда, голова

Микола Велич, *касир* — **Ярослав Сенишин,** *секретар*

Окружний Комітет ВідділівУНСоюзу в Ню Гейвен, Конн.

повідомляє, що

в неділю, **22-го березня 1987 р., о год. 2:30 по пол.**
в залі української католицької церкви
свв. Петра і Павла
45 Newbury, Street, LUDLOW, Mass. 01056

вудбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

з таким порядком нарад:

1. Відкриття і вибір Президії
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів
3. Звіт Управи і Контрольної Комісії
4. Дискусія над звітами
5. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
6. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії
7. Доповідь д-ра ІВАНА ФЛИСА, головного предсідника УНС
8. Запити до представника УНСоюзу
9. Затвердження пляну праці на 1987 рік
10. Внески і запити.

До участи в яких запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Окружної Управи та конвенційні делеґати наступних Відділів:

12, 23, 52, 59, 67, 101, 253, 254, 277, 350, 370, 387, 390, 414

У зборах візьме участь

Д-р ІВАН ФЛИС, головний предсідник УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Проф. Іван Телюк *почесний голова* — **Д-р Михайло Снігурович** *голова*

Тарас Сливінський *секретар* — **Григорій Ґіна** *касир*

20-річчя...

(Закінчення зі стор. 2)

„Ми діємо як екзильний Державний Центр Української Народної Республіки і наша концепція — відновлення Української Народної Республіки. Це в ширшому розумінні треба сприймати так, що ми прагнемо відновлення того стану, в якому український народ , діючи на підставі демократичних засад, буде господарем своєї Землі і матиме можливість свобідного волевиявлення в усіх ділянках свого національного життя.

„А якщо це так, то Державний Центр УНР в екзилі, як речник і символ цієї ідеї, та його Національна Рада, повинні діяти гідно, ділово й бути авторитетною установою для всього українського суспільства на Заході і, найголовніше, виправдати ті надії, які безумовно покладають на них українці на Батьківщині".

Уривки з промови на закриття сесії: „Я уважаю, що Державний Центр УНР має існувати і діяти так довго, доки не буде здійснена ідея незалежної України. Наша діяльність — і то діяльність, власне, хай і в екзильних, але державних формах — ця діяльність непокоїть окупанта і створює на нашій Батьківщині такий стан, який стримує Москву від остаточних ліквідаційних заходів щодо тої фіктивної форми державности, яка там ще існує, стримує від повної ліквідації всього культурного українського життя.

„Ми своїм самим лише існуванням допомагаємо тим, які в умовах підневільного режиму намагаються втримати рештки української автономії і в культурному, і в політичному, і в інших відношеннях. На цьому полягає наше значення, наша роля, наші завдання.

„Ми не повинні обмежуватися лише символічно ролею. Ми повинні невтомно працювати і збільшувати наші зусилля. Це відноситься не тільки до Державного Центру; треба активізувати оті півтора мільйона українців, які перебувають у західньому світі. Цим ми може спричинимося до наближення того часу, коли постане Вільна Україна".

Розкриття таких, здавалось би, на перший погляд широковідомих тем допомагає нам збагнути й передумати наші завдання на чужині. Одним із таких першочергових завдань, що стоять перед українською громадою є включитися в роботу Державного Центру й виховати достойну зміну старшому поколінню, зміну, яка б гідно продовжувала справу своїх батьків і дідів, справу української державности.

Аналізуючи коротко деякі важливіші думки з промови президента М. Лівицького, хочемо сказати, що плідна робота Державного Центру не творилася зусиллями одної людини. Вона виникла з творчих потенцій широкого кола людей, покликаних відродженням України до активної діяльности. Ці люди засвідчили інтенсивність нашого політичного життя й продовжують його всіма можливими засобами. Немає сумніву, що далеко не завжди позитивний вплив на розвиток нашого життя в екзилі мали зовнішні обставини, які в своїй більшості, були нам несприятливими. Але це нас ані трохи не розчарувало, а навпаки з усією категоричністю ствердило, що нам треба більше працювати, шукаючи відповіді на питання нашого життя. Президент М. Лівицький робить добрий крок вперед, зв'язуючи минуле з сучасним і майбутнім, бо тільки правильне розуміння цих трьох життєвих формацій може запевнити нам бажання йти вперед. Ми мусимо плекати оптимізм, уважно сприймати дійсність в її русі й змінах, прислухатись до традицій минулого й, найосновніше, працювати й працювати важко.

Відзначаючи 20-річчя Миколи Лівицького на посту президента, хочемо ствердити, що це важлива подія в нашому національно-політичному житті. Бо це доказ, що Державний Центр УН Республіки в екзилі продовжує існувати в творчому зусиллі. А двадцять років президентства, в свою чергу, є свідченням того, як, не зважаючи на непереможні трудноті, Український Демократичний Державний Центр розвивається і міцніє. Вітаємо нашого ювілята Президента Миколу Лівицького, у глибокому переконанні, що „з Божою поміччю Український Народ переможе й здобуде свою Самостійну й Соборну, Народоправну Державу".

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

У П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

св. п.

інж. Евгена Кульчицького-Ґут

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в дні 23-го березня 1987 р., о год. 8-ій ранку в церкві св. Йосафата у Воррен, Миш.

Приятелів і Знайомих Покійного просимо згадати Його в тому дні у своїх молитвах.

Дружина ФАЛИНА і Родина

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в п'ятницю, 13-го березня 1987 р. відійшов у вічність

наш Дорогий
ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДО І БРАТ

бл. п.

Володимир Бойчук

народжений 27-го листопада 1906 р. в Україні, основник B.L.B. Provisions, Elizabeth, N.J.

ПАНАХИДА — в неділю, 15 березня 1987 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин при 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в понеділок, 16-го березня 1987 року, о год. 9-ій ранку з похоронного заведення до української католицької церкви св. Володимира в Елізабет, Н. Дж. де о год. 10-ій буде відправлена ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА. Тлінні останки Покійного спочинуть на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:
дружина — **РОЗАЛІЯ**
дочка — **РОМАНА ЧЕРНИК**
син — **ДЖЕРІ** й четверо внуків
сестра — **МАРІЯ** і брат **ЙОСИФ** в Україні

THE PERFECT GIFT
GOLD TRIDENT JEWELRY
from
EMBLEMS OF THE WORLD
P.O. Box 2224 Ventnor, N.J. 08406
Send for free brochure Call Toll Free 1-800-872-3600

Друкарня СВОБОДИ
прийме на постійну працю
РОБІТНИКІВ
до висилки газет та інших друкарських робіт
Години праці від 8-ої до 4:30 по пол.
Знання української мови обов'язкове.
Добрі умовини праці і бенефіти.
Голоситися особисто:
SVOBODA
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302
Тел.: (201) 434-0237

Український Народний Союз
пошукує досвідчених
АҐЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
і
ЗАГАЛЬНИХ АҐЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ
зі знанням української і англійської мов на околиці
Чикаґо, Ню Йорк, Торонто, Філядельфії, північного Ню Йорку і Нової Англії
з метою розбудувати і керувати мережами аґентів-продавців в тих округах.
- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенефіти

Звертатись до:
H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Найкращий дарунок
АНГЛІЙСЬКЕ ВИДАННЯ
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ
за редакцією
проф. ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА
ENCYCLOPEDIA OF UKRAINE
ТОМ І (A-F): Перший з чотирьох томів
$115.00 + $4.50 пересилка
- Це перший том великого твору українських науковців у діяспорі. 968 сторін, має приблизно 2,800 гасел.
- Вповні ілюстрована.
- Понад 450 ілюстрацій чорно-білих, 5 кольорових, 83 мапи, 6 з них кольорові.
- Велика кольорова зложена мапа України з 32 сторінковим окремим додатком назв місцевостей.

Замовляйте тепер і шліть чек на $119.50 до:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% продажного податку

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу
закликають Вас
СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для
1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:
Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із виповненим вирізком цього заклику.
Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.
Сума пожертви $........................
....
ім'я та прізвище
....
число дому, вулиця
....
місцевість стейт поштовий код

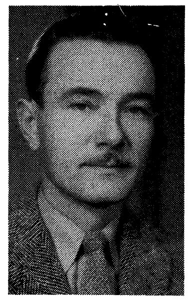
Воїн без шаблі

Дня 27-го січня 1987 року несподівано відійшов у вічність член театрального Об'єднання ОМУС-у відомий і заслужении актор Українських Театрів в Західній Україні та на еміґрації, в Німеччині, Австралії та ЗСА.

Володимир Королик народився 17-го грудня 1907 року в Бориславі повіт Дрогобич. Середню освіту здобув в дрогобицькії гімназії ім Ів. Франка. В 1918 році батько Семен Королик був комендантом транспорту Галицької Армії, який забрав із собою родину, а з ним і молодшого юнака 11-літнього Володимира. Будучи на Україні, Володимир цікавився усім та запам'ятовував усе, що бачив — Печерську Лавру, Собор Св. Софії, Гору св. Володимира й інші історичні місця, та про зустрічі з київлянами, які називали їх австріяками, про чотирикутник смерти та як умирали січовики на тиф і тому подібне. Все, що бачив Володимир юнаком, зформувало його як українського патріота.

За польської адміністрації молодому інтеліґентові не можна було дістати праці, тим більше, що батько, який воював проти ворогів нашої батьківщини був переслідуваний. Маючи усі дані зовнішні і тяготіння до театру, Володимир вирішив вступити до театру Йосифа Стадника в 1929 році разом з Степаном Крижанівським. Маючи усі атрибути сценічні та відчуття і перевтілення в ролях, проґресував як добрий талановитий актор. Чому Володимир вибрав таку непрактичну професію — на це найкраща відповідь буде, що той чоловік залишився українським патріотом, пориваючи за собою молодь, вказуючи їй шлях визвольної боротьби. Це був воїн без шаблі. Його слово було гостріше від зброї, воно доходило до душі і сердець нашої молоді, збагачуючи когорти молодих українських патріотів. Наші театри в Західній Україні в більшості були „мандрівними театрами", які серед невідрадних умов обслуговували українські міста, містечка й села. Бувало, що наші актори голодували. Зимою було найприкріше, вистави треба було грати в неопалених читальнях. Польська адміністрація ставила перешкоди українським театрам, часто не давала дозволу на деякі вистави, головно історичною тематикою, цензуруючи одночасно театральні підручники, переводили ревізії театральних ґардероб і при тому заарештовували акторів.

Молоде українське покоління, що народилося Другої світової війни, напевно, не уявляє собі праці українського театру й тих невідрадних умов, серед яких доводилося працювати людям, які присвятилися сцені. Актори українських театрів були і є такими самими героями української нації, як і всі інші борці. Мета наших акторів та сама, що й інших патріотів. Коли зайшла потреба боронити батьківщину зі зброєю в руках, актори були у військових рядах. Багато акторів

Св. п. В. Королик

було в Січових Стрільцях, „Дивізії Галичина" і УПА. Про їх число розкаже наша історія. Тоді, коли актори інших націй, державних — це певного рода еліта, це люди, що жили в достатках і мали пошану і признання публіки, наші актори не мали в Галичині сталого місця замешкання, вони переїздили з місця на місце, як цигани, заробляли на прожиток, на декорації та транспорт. То були актори патріоти-пропаґатори українського минулого, це скоморохи, як Сковорода, які за свої виступи часто попадали до тюрем окупантів. Вони несли в міста, містечка, села українську культуру, патріотизмом захоплювали молодь, словом наших історичних героїв. Володимир Королик (його акторське амплуа — характерний актор) працював з визначними українськими акторами як Микола Бенцаль, Володимир Блавацький, Йосиф Стадник, Іван Рубчак, Віра Левицька, Леся Кривіцька, Ніна Лужницька, Степан Крижанівський. Він грав в таких п'єсах: Подорожного в „Казці старого млина", „Задушний день" Гаєрманса. В театрі „Заграва" — Овидій „Кво Вадіс", „Камо грядеши" „За друзі своя", „Ой Морозе, Морозенку", „Лицарі ночі", „Голгота", „Маріюс", „Святе полум'я", „Лицарі слави", „Маруся Богуславка", „Слово о полку"; а в театрі Тобілевича: „Гріх", „Гетьман Дорошенко", „Мотря" Войнаровського, „Пурга". У Львівському театрі: „Батурин" — Чечіля і діда, „Гамлет" — актора, „Земля" — злодія, „Схоплення Сабінянок" „Прокурор Дальський" – слідчого в підземеллі ҐПУ. Корнієва. На еміґрації, в Німеччині в театрі В. Блавацького: „Еспанська муха", „Ордер" Ґероєва, „Поїзд Марево" — лікаря, „Мина Мазайло" — Мокій, „Народний Малахій", „Паркова 13" і „Домаха" — Івана. Володимир Корлик був актором першого положення. Д-р Юрій Шерех, гострий театральний критик, у своїй рецензії на сатиру Юрія Косача „Орден", яка була поміщена в газеті „Час" з 18-го квітня 1948 року в Німеччині, писав: „А може особливий успіх — це совєтський майор Харін-Героєв у виконанні Володимира Королика. Автор не спокусився рисами карикатури, якою так легко можна було захопитися (до того спокушувало навіть і прізвище персонажа). Він вніс у ролю несподівані, здавалось, риси трагічности, якось майже чеховська тема безконечної нудьги й спустошености бринить у його голосі, в байдушності розмашистих жестів". Про актора В. Королика багато писали у Львові в „Новому Часі" Михайло Рудницький та інші.

На еміґрації, маючи хист і смак, зайнявся виробом кераміки, головно трипільської, яка була оцінювана знатоками мистецтва, його легка і вправна рука в рисунку та підібраних кольорів творили оригінальність його творів, які мали попит у любителів керамічного мистецтва, а також і в чужинців.

В Королик був українським патріотом, належав до українських товариств, був основником Об'єднання Мистців Української Сцени ОМУС, членом Патріярхального Товариства, членом УКРади, член спортового товариства УСК в Ню Йорку, членом парохії св. Юра в Ню Йорку, в якій була відправлена Служба Божа за спокій душі покійного, яку відправив о. Лев, ЧСВВ, та відпровадив на вічний спочинок на кладовище св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж. На похороні промовляли: від українського громадянства Євген Стахів, від ФКУ Гарварду мґр Степан Хемич, від ОМУС-у Степан Крижанівський, від „Нового театру" реж. В. Лисняк, сказав, що йому було дуже мило працювати з актором Короликом в п'єсі „Голод" Богдана Бойчука, тому що це — професійний актор, що добре знає свою професію. У Королика не було шаржування і зайвих рухів. Автор п'єси „Голод" Богдан Бойчук „в ролі Поета я був захоплений відтворенням цієї ролі, я дякував Володимирові Короликові". Від Українського Народного дому прощав меценас Германюк, інж. арх. Августин Сумик від товаришів і Народного Дому, Любомир Явнюк „орел" зі Львова, який прилетів до ЗСА та сів під крило Покійного Влодка Королика дякував Покійному за безкорисну опіку ним протягом п'яти років. Ярослав Кулинич, фільмовий продуцент, поділився спогадами, які пережили в Австралії.

Під час тризни Мирон Заліпський провів збірку у світлу пам'ять Володимира Королика на Патріярхальне Товариство: на допомогу родинам політичних в'язнів. Разом — 170 дол.

Дуже дякуємо жертводавцям, а покійному Володимирові вічний спокій та вічная память!

М. Івасівка

Св. п. проф. Ю. Степовий

Проф. Юрій Степовий відійшов з цього світу на 79-му році життя.

Народився він у селі Ганівка, тепер Кіровоградської области, у свідомій селянській родині, дійшов до ступеня професора Київського університету після закінчення середньої освіти у містечку П'ятихатки.

В часі Другої світової війни брав участь у війні з Фінляндією у ранзі лейтенанта Червоної армії. Військо цієї малої держави під командою генерала Манергайма завдала нищівний удар совєтській армії і знищила шість дивізій. Армія Фінляндії, яка мала союзником ліси і сніг, убрана в сніжнобілі мундири налітала на червоних уночі, а вдень фінляндські жінки шили білі накривала для вояків. Тому теж і Гітлер рішився на війну з Совєтським Союзом, коли побачив, що совєти не дають собі ради з малою Фінляндією.

У часі як похідні групи українських націоналістів продиралися як могли на схід, щоб допомогти зорганізувати українську адміністрацію, під німецькою окупацією, багато українців переходило на західньоукраїнські землі, як вийшли з тюрем і колгоспів. До таких належав також і проф. Степовий член Проводу Українських Націоналістів. Західня Україна зорганізувала допомогу для того роду людей і по селах Перемиського повіту опинилося багато скитальців, яких треба було прогодувати і вбрати. З вдячністю згадував Ю. Степовий моє село Селиска, де перебував довший час аж треба було вийти за Сян, а відтак — до Німеччини.

В Америці працював фізично спочатку як робітник, відтак форманом у варстатах залізниць. У вільний час брався за перо і своєю мелодійною мовою, притаманною українцям з Великої України, збагачував українську пресу. Був 18 літ редактором „Нової Зорі", католицької газети дієцезії, 10 літ редактором „Українського Життя" і кореспондентом різних видань, як знавець української мови. Його дружина Олена вчителювала в школі св. Миколая і належала до парохії 27 літ. Тому похоронено його з тої церкви, з участю священиків о. В. Корчинського і о. Рошка, який після 12 років перебування в Ізраїлі як місіонар, повернув до З'єднаних Стейтів, бо дієцезія не могла довше фінансово опікуватися проєктом і його продала. Отець Рошко, греко-католик вірменського обряду, живе тепер на оселі дієцезії в Наксі, Індіяна.

Похорон був скромним без промов у похоронному заведенні і на тризні і без „кавалькади". Похоронено св. п. Ю. Степового на кладовищі парафії. Пам'ятаю, що це перший православний похорон з католицької церкви св. о. Миколая в Чикаґо.

Отець Корчинський мав відповідну промову в катедрі і взяв теж участь у тризні разом з о. Рошком.

Покійний осиротив дружину Олену і дочку Ольгу з чоловіком і п'ятьма внуками. У скромному похороні взяли участь теж сестра дружини і кузин А. Ліщина з дружиною.

Хай тих кілька слів буде замість клепсидри в пам'ять українського редактора.

Степан Куропась

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 6.

Д-р Р. Богонович, Ню Йорк	25.00
Д-р В. Базюк, Бруклин	17.00
К. Миско, Кергонксон	15.00
М. Дудич, Чикаґо	12.00
В. Дуцилович, Філядельфія	12.00
К. Качкенович, Чикаґо	12.00
В. Микитюк, Нортвілл	12.00
Д-р М. Шиґера, Менвілл	12.00
Б. Волошинович, Ст. Пітерсбурґ	10.00
В. Ґлубиш, Чикаґо	10.00
С. Заплітна, Бетл Крік	10.00
З. Клюфас, Гайленд Парк	10.00
М. Пацура, Філядельфія	10.00
Ю. Пласкон, Линден	10.00
Я. Волошин, Воррентавн	7.00
М. Голан, Чикаґо	7.00
Я. Гречко, Філядельфія	7.00
Д-р І. Гребенюк, Лодонвілл	7.00
Р. Гринішак, Ґлен Спей	7.00
Д. Ґренда, Йорк	7.00
А. Качала, Парма	7.00
Г. Когут, Норт Голлівуд	7.00
Т. Крупа, Морріставн	7.00
І. Ліщак, Янґставн	7.00
О. Мартинюк, Каєгаґа Фоллс	7.00
М. Петрівський, Севен Гіллс	7.00
Б. Радловський, Елмвуд Парк	7.00
о. С. Галик-Голутяк, Лос Анджелес	5.00
М. Голойда, Чикаґо	5.00
В. Данєц, Нюарк	5.00
С. Мисюґа, Ваєндот	5.00
Д. Хухра, Кергонксон	5.00
І. Зелем, Вотерфорд	4.00
Р. Мицик, Чикаґо	4.00
Д-р В. Семків, Помона	4.00
А. Антоненко, Філядельфія	2.00
О. Бардачівський, Маямі Біч	2.00
Й. Барнич, Монтерей	2.00
С. Берегулька, Мелроз	2.00
В. Боб'як, Дітройт	2.00
А. Баґданов, Ведерсфілд	2.00
М. Боднар, Спрінґ Веллі	2.00
В. Божик, Бирбенк	2.00
Я. Букачевський, Едисон	2.00
В. Буцяк, Ню Йорк	2.00
П. Винницька, Бетлегем	2.00
М. Голіян-Пфланчер, Олбани	2.00
О. Граб, Венис	2.00
І. Гурман, Кейп Мей	2.00
О. Ґелемей, Клифтон	2.00
І. Ґрес, Джерзі Сиiті	2.00
П. Длябога, Філядельфія	2.00
Б. Дусанівський, Баффало	2.00
Д. Калушка Парма	2.00
Н. Каменецька, Стактон	2.00
М. Каплистий, Філядельфія	2.00
І. Клебан, Картерет	2.00
І. Кобасовський, Колонія	2.00
В. Когутяк, Ютика	2.00
К. Конрад, Філядельфія	2.00
М. Королишин, Фінікс	2.00
М. Ласебни, Клифтон	2.00
О. Левицький, Вудгейвен	2.00
М. Левчик, Деп'ю	2.00
А. Ліневич, Фінікс	2.00
Й. Любецький, Ґлендейл	2.00
Л. Марків, Ню Гейвен	2.00
М. Мартиненко, Трентон	2.00
Й. Мартинець, Рівергед	2.00
М. Матковський, Філядельфія	2.00
Е. Марущак, Ля Верн	2.00
М. Мисак, Чикаґо	2.00
І. Мелінишин, Овк Форест	2.00
Я. Мілявський, Асторія	2.00
І. Назар, Голлівуд	2.00
І. Озоровський, Джерзі Ситі	2.00
М. Ортинський, Тонаванда	2.00
В. Папіж, Дітройт	2.00
М. Петрига, Іст Медовс	2.00
І. Плюта, Брукгейвен	2.00
М. Процюк, Філядельфія	2.00
Д-р І. Рак, Дейтон	2.00
В. Романюк, Монтерей Парк	2.00
Т. Росолок, Парма	2.00
Д. Савицький, Вудгейвен	2.00
В. Слиж, Вудсайд	2.00
С. Слонська, Філядельфія	2.00
В. Служинський, Аліквіппа	2.00
Б. Смолинський, Шрусбири	2.00
Р. Стангрет, Клівленд	2.00
Д. Стахів, Мидлсекс	2.00
М. Стельмащук, Балтимор	2.00
Б. Тарнавський, Стемфорд	2.00
Р. Флюнт, Евієл	2.00
М. Франко, Клівленд	2.00
О. Чавс, Йонкерс	2.00
С. Чернанський, Оборн	2.00
І. Черниченко, Патерсон	2.00
К. Чорнодольський, Бронкс	2.00
Д. Шабля, Філядельфія	2.00
Г. Шкудор, Воррен	2.00
К. Шокалюк, Клівленд	2.00
С. Шеплоцький, Лорейн	2.00
А. Ямрозик, Джексон Гайтс	2.00
С. Гасяк, Ст. Джозеф	1.00

ЛИСТА ч. 7

М. Тимець, Овк Ловн	17.00
д-р П. Демус, Мокена	12.00
П. Люлюк, Толідо	12.00
Й. Присташ, Бетлегем	12.00
І. Кровицький, Фармінґтон	10.00
П. Німилович, Стактон	10.00
С. Решетило, Тамс Ривер	10.00
Р. Шумило, Лексінґтон	10.00
П. Божик, Гемтремк	7.00
Ю. Ватаманюк, Чикаґо	7.00
Л. Кий, Валлінґфорд	7.00
Б. Курис, Бронкс	7.00
В. Мельничин, Френкфорт	7.00
М. Франко, Піттсбурґ	7.00
В. Хома, Бікон	7.00
Р. Хомяк, Мек Лін	7.00
І. Худик, Асторія	7.00
І. Чернівський, Бронкс	7.00
В. Форманюк, Бруклин	6.00
І. Бойчук, Вест Трентон	5.00
З. Брикович, Магонек	5.00
М. Головчак, Шорт Гіллс	5.00
І. Дацків, Філядельфія	5.00
Р. Керницький, Мидлотієн	5.00
Р. Конотопський, Кенмор	5.00
Я. Когут, Філядельфія	5.00
о. С. Куривчак, Саскатун	5.00
Н. Лебединський, Мантклер	5.00
Д. Пушка, Асторія	5.00
Д. Томащук, Кензас Сиiті	5.00
Г. Шашло, Дітройт	5.00
М. Бодел, Чикаґо	4.00
Е. Рубчак, Напанок	4.00
К. Барон, Секокус	2.00
І. Бойко, Палатайн	2.00
Т. Борковський, Фенвуд	2.00
М. Бочев, Форкд Рівер	2.00
Ю. Василенюк, Лонґ Айленд Сиiті	2.00
І. Веґера, Клівленд	2.00
О. Винник, Йонкерс	2.00
Й. Галичин, Йонкер	2.00
С. Гордіюк, Ню Йорк	2.00
Т. Борковський, Фенвуд	2.00
П. Гуменюк, Голлівуд	2.00
З. Ґловяк, Ріґо Парк	2.00
І. Ґрибовський, Трентон	2.00
С. Долгий, Парма	2.00
К. Житинський, Раксвілл	2.00
В. Іванців, Пассейк	2.00
А. Кенен, Райтставн	2.00
З. Коваль, Севіклі	2.00
А. Ковальська, Саратоґа Спрінґ	2.00
М. Кокорудз, Кергонксон	2.00
Е. Команішин, Чикаґо	2.00
Д. Конюх, Воррен	2.00
Т. Королишин, Олін	2.00
Ю. Кравець, Риджвуд	2.00
Р. Лазарчук, Дітройт	2.00
О. Линник, Ґлен Спей	2.00
Б. Лузняк, Купер Сиiті	2.00
І. Маречко, Севен Гіллс	2.00
В. Мартиновський, Лонґ Айленд Сиiті	2.00
В. Марущак, Клифтон	2.00
Д-р А. Мацюрак, Елмвуд Парк	2.00
М. Міщук, Карнеґі	2.00
М. Новак, Лос Анджелес	2.00
А. Озераніц, Линкольн Парк	2.00
З. Осінчук, Форт Вейн	2.00
П. Павленко, Еверґрін	2.00
М. Пінковський, Елизабет	2.00
В. Попович, Рочестер	2.00
Д. Поритко, Гантер	2.00
П. Потапенко, Дітройт	2.00
М. Прихоженко, Ворм Мінерал Спрінґ	2.00
С. Рабкевич, Клівленд	2.00
А. Савеленко, Довній	2.00
С. Савчишин, Ванкувер	2.00
П. Свінчук, Гіксвілл	2.00
Д. Секелік, Карнеґі	2.00
М. Сенків, Апопка	2.00
А. Скоп, Ля Меса	2.00
Г. Смолин, Піттсбурґ	2.00
П. Стасів, Воррен	2.00
Л. Стебельська, Йонкерс	2.00
М. Степаненко, Силвер Спрінґ	2.00
Н. Стефанів, Філядельфія	2.00
П. Стецина, Ірвінґтон	2.00
О. Стрижаковська, Трентон	2.00
Е. Ступарек, Лорейн	2.00
А. Трач, Н. Маямі	2.00
О. Федик, Стактон	2.00
К. Хомяк, Дітройт	2.00
М. Черняк, Орленд Парк	2.00
А. Чирко, Бруклин	2.00
П. Швець, Елкгарт	2.00
М. Школяр, Ґлен Спей	2.00
Л. Штайнберґ, Норт Порт	2.00
Й. Якимів, Кентон	2.00
Д. Якубович, Скенектеди	2.00
С. Когут, Вест Палм Біч	1.00
А. Левкович, Колюмбус	1.00

Український Народний Союз
проголошує
ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ
потребуючим студентам на академічний рік 1987-88
Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам визначних університетів і каледжів, які **Є ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ ЩОНАЙМЕНШЕ ДВА РОКИ,** на основі:
1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити
до 1-го квітня 1987 р., на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
УВАГА! ПОДАННЯ НА СТИПЕНДІЇ, ЯКІ НЕ МАТИМУТЬ ВИМАГАНИХ ПРИЛОГ, КОМІСІЯ НЕ БУДЕ РОЗГЛЯДАТИ.

„Союзівка на вакаціях"!
З ОГЛЯДУ НА ВАКАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ „СОЮЗІВКИ"
СОЮЗІВКА ЗАКРИТА
від 1-го березня до 1-го квітня 1987 року

Вступайте
в члени УНС

● SERVICE ●
The Ukrainian Restaurant & Caterers
132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003
212-533-6765
— PRIVATE PARTIES —
Christenings - Graduations
Showers - Weddings
Anniversaries
Meetings and Wakes

● НА ПРОДАЖ ●
ПОМЕШКАННЯ на ПРОДАЖ
2 спальні і 2 лазнички, недалеко українського скупчення.
N. Chirovsly, 8320 Byron Ave.
Miami Beach, Fl., 33141
Tel.: 1-305-868-4830

Нащо Вам пчихати, тяжко дихати, ніс обтирати, коли бджілки — Божі мушки таке чудове лікарство мають, що називається **ПРОПОЛІС.**
Одна капсулька, що коштує 6 центів, взяти до уст і всі бакцилі стануть небіжчиками. Ще додати, бджоляної перги, меду і Ви готові танцювати цілу ніч. Але до того ще треба трошки бджоляного молочка. Все це за $22.00.
Не чекайте, переконайтесь і другим будете це все радити. Пишіть:
M. SURMACH
169 W. Saddle River Rd.
Saddle River, N.J. 07458

● SERVICE ●
UKRAINIAN TYPEWRITERS
also other languages complete line of office machines & equipment.
JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N. Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
ВСІ НАЙНОВІШІ КНИЖКОВІ ВИДАННЯ одержите в АРЦІ.

● FUNERAL DIRECTORS ●
ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568